

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทุจริตคอร์รัปชันของข้าราชการและนักการเมืองเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายอย่างมากต่อส่วนรวม โดยประเทศไทยต้องได้รับความเสียหายทั้งในด้านงบประมาณแผ่นดินซึ่งถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทุจริต แทนที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าและยังก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบราชการและแบบแผนของทางราชการในทางไม่ดี ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพของทางรัฐบาล ประเทศไทยต้องประสบปัญหานี้มาอย่างต่อเนื่องยาวนานและยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยการทุจริตเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับสังคมไทยมาเป็นเวลาช้านานแล้ว จากเดิมเกิดขึ้นในรูปแบบของการให้สินบนที่ไม่ซับซ้อน มูลค่าของการกระทำทุจริตน้อย องค์กรในการตรวจสอบการทุจริตและสื่อมวลชนก็ไม่เข้มแข็ง แต่ในปัจจุบันการทุจริตคอร์รัปชันพัฒนารูปแบบจากการให้สินบนแบบเดิม ๆ ให้กลับซับซ้อนขึ้นซึ่งปกปิดการกระทำอย่างไม่มีร่องรอย ไม่เป็นที่สังเกตของสาธารณชน มูลค่าของการทุจริตก็มากขึ้น และผู้กระทำความคิดก็กระจายวงกว้างออกไป ไม่เฉพาะแต่ข้าราชการประจำและนักการเมืองเท่านั้น แต่ไปสู่บุคคลทุกกลุ่มสาขาอาชีพ

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ก็มีมาตรการในการดำเนินการต่าง ๆ ทั้งตามวิธีการปกติ ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ และกฎหมายอาญา เป็นต้น ตลอดจนใช้มาตรการหรือกลไกที่มีลักษณะพิเศษหรือเฉพาะกิจขึ้น โดยรัฐบาลแต่ละยุคแต่ละสมัยพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการจัดตั้งหน่วยงานโดยตรงขึ้นรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการและทุกหน่วยงานซึ่งตั้งขึ้นนั้นล้วนแต่สังกัดฝ่ายบริหารทั้งสิ้น แต่ก็มีอันต้องยุบหรือยกเลิกไปตามอิทธิพลทางการเมืองโดยเฉพาะจากความต้องการของฝ่ายบริหารเองหรือจากความผิดพลาดของฝ่ายบริหาร ซึ่งอาจจะเป็นเพราะหน่วยงานนั้นๆ เมื่อตั้งขึ้นมาแล้วดำเนินงานขัดผลประโยชน์ของฝ่ายบริหารขึ้นเมื่อหัวหน้าฝ่ายบริหารเองเป็นผู้กระทำทุจริตหรือเพราะหัวหน้าหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบนั้น ๆ ประพฤติมิชอบเสียเอง ผลงานที่ออกมาแทนที่จะเป็นผลดี กลับเป็นผลเสียและไม่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน¹

¹ ยงยุทธ แสงรุ่งเรือง, "รูปแบบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 80.

เมื่อปัญหาดังกล่าวได้สร้างความเสียหายทั้งต่อสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างมาก จึงจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเยียวยาด้วยมาตรการที่มีประสิทธิภาพโดยเร่งด่วน การแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ ในปี พ.ศ.2518 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) ขึ้น แต่ไม่สามารถตรวจสอบการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ² เพราะกรรมการ ป.ป.ป.ยังดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการได้ในเวลาเดียวกัน ทำให้อาจอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนักการเมืองซึ่งเป็นผู้ถูกตรวจสอบทุจริตเสียเอง วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ ป.ป.ป.มีระยะเวลาสั้นเพียง 2 ปีเท่านั้น สำนักงาน ป.ป.ป. ก็อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของสำนักนายกรัฐมนตรี และบุคคลที่อยู่ภายใต้การตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็ไม่ครอบคลุมถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ส่วนในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. นั้นก็มีอำนาจจำกัดเฉพาะเพียงเรียกหรือแจ้งบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ เท่านั้น แต่ไม่มีอำนาจเข้าไปตรวจค้น ยึด หรืออายัดได้ การแสวงหาหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงจำเป็นต้องใช้วิธีประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ป.ไม่มีสภาพบังคับทางกฎหมาย เนื่องจากการสั่งการขึ้นตอนสุดท้าย ทางวินัยก็ยังคงเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา ส่วนทางอาญาเป็นของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาล คณะกรรมการ ป.ป.ป.เป็นเพียงผู้ชี้มูลความผิดเท่านั้น³ ทำให้มีอุปสรรคในการดำเนินคดีอาญาตลอดมา

ดังนั้น ในปี พ.ศ.2540 เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน จึงมีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาระบบตรวจสอบการทุจริตเดิมที่ล้มเหลว โดยจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 เพื่อแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องของคณะกรรมการ ป.ป.ป. โดยมีฐานะเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของนักการเมือง มีการดำเนินคดีอาญาโดยใช้กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นมาตรการสำคัญในการปราบปรามการทุจริต เพื่อให้ทำหน้าที่ตรวจสอบการกระทำทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานทั้งฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

² กมล สกลเดชา , "การเมืองของการสร้างมาตรการและกลไกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ : ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ป." (สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2533) , หน้า 161.

³ สุรพล นิติไกรพจน์และคณะ , คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกับการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตามรัฐธรรมนูญ , รายงานวิจัยจากทุนสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์วิญญูชน , 2547) , หน้า 41.

แม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีความเป็นอิสระและทั้งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวจะได้ให้อำนาจหน้าที่อย่างเพียงพอในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกระดับและทุกตำแหน่ง แต่ด้วยมีข้อจำกัดในขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานตามกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำให้ตั้งแต่จัดตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อปี พ.ศ.2542 จนถึงสิ้นปี พ.ศ.2547 มีปริมาณงานและเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการมากกว่า 8,000 เรื่อง เป็นการสร้างภาระที่ไม่สมดุลและไม่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดปัญหาความล่าช้าในการไต่สวนข้อเท็จจริง ซึ่งจะกระทบกระเทือนถึงสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาและต่อจุดมุ่งหมายในการนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษให้ได้โดยเร็ว เพื่อควบคุม ปรามปรามและป้องกันไม่ให้ผู้อื่นกระทำความผิดตาม นอกจากนี้ อำนาจในการดำเนินคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ยังไม่ชัดเจนและเพียงพอ กล่าวคือ ในประเด็นอำนาจในการรับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาที่มีข้อจำกัด กรณีการไต่สวนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องมีผู้เสียหายยื่นคำร้อง ระยะเวลาที่จะยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจพิจารณาเรื่องได้ ก็กำหนดไว้สั้นเกินไป ประเด็นอำนาจที่จำเป็นต่อการไต่สวนข้อเท็จจริง ไม่ว่าจะเป็นการจับกุม ควบคุมตัว ค้น ยึด และอายัดทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่มีข้อจำกัด ซึ่งล้วนแต่มีผลกระทบไปถึงการดำเนินกระบวนการบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมด ในส่วนของนานาชาติก็ได้มีความพยายามในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โดยประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในการสนับสนุนการดำเนินการระหว่างกันเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จะเห็นได้จากความร่วมมือในรูปของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime) และที่สำคัญอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption)⁴ ซึ่งประเทศไทยในฐานะภาคีอนุสัญญามีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระดับสากลว่ามีหลักเกณฑ์ใดบ้างที่จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงหรือออกกฎหมายใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าว ประกอบกับรัฐบาลเองก็ได้มีนโยบายที่สำคัญและเร่งด่วนในการประกาศสงครามกับการทุจริตคอร์รัปชันจึงถือว่าเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารที่ต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา

ด้วยความจำเป็นและข้อจำกัดดังกล่าว คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติมอบหมายให้กระทรวงยุติธรรมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาศึกษาและเสนอมาตรการแนวทางการจัดตั้ง

⁴คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, ข้อตกลงร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ . เอกสารประกอบการประชุม ศูนย์ประชุมองค์การสหประชาชาติ. (กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ , 2547) , หน้า 2.

องค์การภาครัฐเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ตลอดจนพิจารณาขยายวงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามที่จำเป็น กระทรวงยุติธรรมจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการ
 พิจารณาศึกษาและเสนอมาตรการจัดตั้งองค์การภาครัฐเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อแบ่ง
 เบาภาระหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และแก้ไขปัญหาคอขวดในการดำเนินคดีของคณะ
 กรรมการ ป.ป.ช. เมื่อได้ศึกษาแล้วเสร็จ กระทรวงยุติธรรมจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการ
 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตภาครัฐ พ.ศ.... และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
 ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.... ต่อสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ ขณะนี้กฎหมายทั้งสองฉบับอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะ
 กรรมการกฤษฎีกาแล้ว และจะนำเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาในโอกาสต่อไป ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึง
 แนวทางการดำเนินคดีอาญาตามร่างกฎหมายทั้งสองฉบับนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอำนาจหน้าที่และวิธีปฏิบัติงานเฉพาะการดำเนินคดีอาญาของคณะ
 กรรมการ ป.ป.ช. ภายใต้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
 ทุจริต พ.ศ.2542 และระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่เกี่ยวข้อง

2. เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตภาครัฐ นับตั้งแต่
 พ.ศ.2542 โดยรวบรวมปัญหาและข้อจำกัดอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ
 ป.ป.ช. เฉพาะการดำเนินคดีอาญาอันมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบ
 ปรามการทุจริต และของภาครัฐที่มีความรับผิดชอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

3. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการดำเนินคดีอาญาตามร่างพระราชบัญญัติมาตรการ
 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตภาครัฐ พ.ศ.... และผลกระทบต่ออำนาจหน้าที่และวิธีปฏิบัติงาน
 ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.... และวิเคราะห์ว่า ถ้ามีการประกาศใช้กฎหมายทั้งสอง
 ฉบับแล้ว จะเกิดผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญาบางกรณีที่เหมาะสมควรเป็นข้อพิจารณา
 เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาการทุจริตภาครัฐ หรือไม่ อย่างไร

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้จะศึกษาถึงการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ โดยเฉพาะการ
 ดำเนินคดีอาญาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 และระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้องและ ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตภาครัฐนับแต่ประกาศใช้พระราช บัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว

2.ศึกษาแนวทางการดำเนินคดีอาญาและวิธีการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพโดย เฉพาะวิธีการลดปริมาณคดี ตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างประเทศและ ขององค์กรหรือหน่วยงานในต่างประเทศที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เหมาะสม สามารถจะนำมาวิเคราะห์ได้เท่านั้น

3.ศึกษาแนวทางการดำเนินคดีอาญาตามร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและ แก้ไขปัญหาการทุจริตภาครัฐ พ.ศ.... และผลกระทบต่อการรอบอำนาจหน้าที่ ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติ งานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ....

4. สมมติฐาน

การร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตภาครัฐ พ.ศ. ... และแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ.2542 เพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของคณะ กรรมการ ป.ป.ช. ในปัจจุบัน มีความเหมาะสมและสามารถจะนำมาบังคับใช้กฎหมายได้หรือไม่

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยการค้นคว้า รวบรวมและ การศึกษากฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.2542 ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่เกี่ยวข้อง กฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการทุจริต ภาครัฐ ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตภาครัฐ พ.ศ... ร่างพระราช บัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และมติ คณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างประเทศ อำนาจหน้าที่ และวิธีการดำเนินคดีอาญาขององค์กรหรือหน่วยงานในต่างประเทศที่ทำหน้าที่ป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตเฉพาะองค์กรที่เหมาะสมสามารถจะนำมาวิเคราะห์ได้เท่านั้น โดยค้นคว้า ข้อมูลและรายละเอียดจากตำรา หนังสือ ดัชนีบทกฎหมาย บทความ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลจากเครือข่ายทางอินเทอร์เน็ต

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

ศึกษาสภาพปัญหาของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐโดยเฉพาะในการดำเนินคดีอาญาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างประเทศ วิธีการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรหรือหน่วยงานในต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการใช้ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหการทุจริตภาครัฐ พ.ศ... และการแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่..) พ.ศ.... ว่าจะดำเนินการได้หรือไม่ อย่างไร เพื่อให้แนวทางการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลแก่ประโยชน์ส่วนรวม และสร้างความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายอย่างสูงสุด

7. นิยามศัพท์

ในการศึกษาวิจัยนี้ จะให้คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษาเพื่อให้สะดวกในการทำ ความเข้าใจมากขึ้น ดังนี้

“สำนักงาน ป.ป.ป.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

“สำนักงาน ป.ป.ช.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“คณะกรรมการ ป.ป.ป.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“คณะกรรมการ ก.ต.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการตรวจสอบการทุจริตภาครัฐ

“ร.ธ.น.” หมายความว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

“กฎหมาย ป.ป.ช.” หมายความว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542